

Toni Xuclà i la guitarra catalana

Avui presenta al MMVV 'Una terra sense mapa'

Etnojazz mediterrani i guitarra catalana s'han els dos estils musicals protagonistes d'*'Una terra sense mapa'* (Picap, 2014), el nou àlbum que **Toni Xuclà** presentarà avui al Mercat de Música Viva de Vic (a les 21.15 h a la Carpa Vermella).

"Petits mons" es presenta com el primer senzill del disc: "És un tema molt divertit, molt entremaliat. Es diu així perquè és un homenatge als instruments petits: hi sona un guitarró, un timple canari, una mandolina... És com una baralla entre instruments petits i grans", explica **Toni Xuclà**. "Els petits són molt ràpids i brillants, mentre que els grossos són més pesats, més lents, més expressius, molt profunds... Així el xel·lo i la guitarra van fent les melodies més lentes, i els altres com formiguetes van fent el gamberro tota l'estona. És un homenatge als petits mons, que també podem traslladar a la vida, a la natura... les coses petites que en si mateixes són un món".

Una terra sense mapa és la darrera referència discogràfica del guitarrista **Toni Xuclà**, guanyador del Premi Joan Trayter - Premis Enderrock 2014 a millor productor de l'any. Mentre continua fent la gira amb **Gemma Humet** amb un espectacle d'adaptacions de poetes catalans, en aquest setè disc interpreta una fusió típicament catalana, on les melodies i ritmes mediterranis es fusionen amb altres. Són músiques amb les quals s'ha anat trobant al llarg de la seva trajectòria.

"En la música desapareixen les fronteres", explica **Xuclà**, i precisament aquesta és la idea que inspira el títol del disc, una personalitat pròpia que es vol barrejar amb sonoritats més llunyanes: "El més bonic és que només es pot fer si tens una manera de fer. Les barreges no es poden fer si no tens una personalitat. En el meu cas he anat adquirint una personalitat, i ara em vaig agafant petites influències, aplicant la meua pròpia fórmula".

"És una peça de guitarra acústica influenciada per la música gitana europea. És molt divertida i molt ballable: un homenatge als músics gitanos i també al fet de ser rodamón. Als que van fent voltes, canviant de país i tornant a començar... Al deja-vú d'anar aterrant com a manera de viure. La roda constant de viatge", descriu **Toni Xuclà**.

Reivindicar la guitarra catalana

"Si vas estirant el fil, hi ha moltes informacions al voltant de la guitarra catalana. No es pot dir que hi ha una guitarra que tingui una forma concreta, però sí que la influència catalana en la guitarra és enorme. Per exemple: el primer mètode de guitarra de la història està fet per un català, Joan Carles i Amat, publicat el 1586. És el primer mètode, amb dibuixets molt similars als que encara utilitzem ara. És molt curiós llegir-ho", afirma **Xuclà**. I el vincle català continua: "Els fabricants més importants de cordes eren catalans, i estaven al carrer Corders de Viola de Barcelona". Moviments de fabricants, moviments de músics en el passat i moviments en el present (des de **Toti Soler** i **Carles Benavent** fins al més jove **Pau Figueres**): "Podem dir tranquil·lament guitarra catalana, hi tenim el mateix dret que quan parlem de la guitarra espanyola. És una manera molt típica de fer: una escola catalana que barreja la mediterraneïtat amb els tocs surenys, el jazz o la clàssica..., una barreja que s'ha produït a Catalunya durant molts anys", conclou **Xuclà**.

Toni Xuclà Foto: Juan Miguel Morales